Lietas Nr. C29585414
Lietas arhīva Nr. C-0638-16/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2016. gada 18.februārī

Liepājas tiesa šādā sastāvā
tiesnese Inta Pūce
tiesas sēžu sekretāre Inese Bruže
piedaloties prasītājas pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Anitai Rasnačai un atbildētājas pilnvarotajai pārstāvei /pers. A/
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. B/ maza apmēra prasībā pret SIA /Nosaukums A/ par nauda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2014.gada 26.maijā prasītājas pilnvarotā pārstāve cēlusi maza apmēra prasību pret atbildētāju par naudas 1300,43 EUR un tiesāšanās izdevumu piedziņu, kā arī atzīt prasītājai tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1] panta pirmo daļu, civillieta 2015.gada 1.oktobrī nosūtīta izskatīšanai Liepājas tiesā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 21.februārī /pers. C/ un atbildētāja noslēdza komisijas līgumu Nr.172 (turpmāk – līgums), ar kuru /pers. C/ uzticēja atbildētājai pārdot preci, papildus prece tika nodota arī 2013.gada 28.maijā un 3.jūlijā, kopsummā par 913,95 Ls jeb 1300,43 EUR. Atbildētāja preci realizēja un atdeva 80 Ls jeb 113,83 EUR. Naudu par pārējo preci atbildētāja nav izmaksājusi un nav atgriezusi preci, ja tā nav realizēta. /pers. C/ un prasītāja 2013.gada 27.septembrī noslēdza cesijas līgumu, ar kuru nodeva pēdējai visas prasījuma tiesības pret atbildētāju. Prasītāja 2014.gada 17.martā nosūtīja atbildētājai pretenzijas vēstuli un paziņojumu par cesijas līguma noslēgšanu. Atbildētāja atsaucās uz komisijas līguma 2.2.2.punktu, ka prasītāja noteiktajā 60 dienu termiņā, līdz 2013.gada 21.aprīlim, preci nav saņēmusi atpakaļ. Minētais arguments ir nepamatots, jo prece vēl papildus bija nodota 2013.gada 28.maijā un 3.jūlijā, ko pierāda paraksts par preces pieņemšanu komisijā. Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka būtu paziņojusi par neiespējamību preci realizēt un uzaicinājusi preci saņemt atpakaļ. Norādīts, ka vēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 2321., 2322.pantu un Civilprocesa likuma 1.,6., 33., 41., 44., 195., 250.[18] – 250.[27]pantu.

Atbildētāja ir izmantojusi savas procesuālās tiesības un 2014.gada 2.jūlijā sniegusi paskaidrojumu. Tajā norāda, ka prasību neatzīst, jo prasītāja nav izpildījusi līguma nosacījumus, nav izturējusies pret savu preci kā rūpīgs saimnieks. Uzskata, ka pušu strīdā iespējams noslēgt izlīgumu (lietas 26.,27.lapa). Norādījusi, ka vēlas lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve prasību uzturēja par 1024,11 EUR. Paskaidroja, ka atbildētājai ir nodotas preces realizācijai, taču nauda nav saņemta, kā arī preces nav atdotas atpakaļ, ja tās netika realizētas. Prasība netiek uzturēta par 2013.gada 3.jūlijā nodotajām precēm, jo to pieņemšanas aktu parakstījusi veikala pārdevēja nevis atbildētājas pārstāve. Kā redzams no līguma pielikuma Nr.1 - preces pieņemtas gan 2013.gada 21.februārī, gan 28.maijā. Atbildētāja ir samaksājusi 80 Ls par saņemtajām precēm. Par to atzīmes ir izdarītas tikai minētā pielikuma malā, citu dokumentu par samaksāto naudu atbildētāja neizsniedza. Atbildētāja nav iesniegusi preču iznīcināšanas aktu. Lūdza prasību uzturētajā apmērā apmierināt.

Atbildētājas pilnvarotā pārstāve prasību tiesas sēdē neatzina. Norādīja, ka viņa nav saņēmusi preces 2013.gada 28.maijā. Kā redzams no viņas līguma eksemplāra pielikumā ir norādītas tikai divas preču pozīcijas. Paskaidroja, ka pārējās preces aktā ir pierakstījusi cita persona, jo viņa to nav darījusi. Grāmatvedības dokumentus ir pārbaudījis eksperts, kurš atzinis, ka grāmatvedības uzskaitē viss ir kārtībā. Uzskata, ka nav nepieciešama rokraksta ekspertīze, kas noteiktu vai komisijas līguma Nr.172 pielikumu Nr.1 ir rakstījusi viena un tā pati persona. Lūdz prasību noraidīt.

Motīvu daļa

Novērtējusi pušu pārstāvju sniegtos paskaidrojumus un lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē, ka prasība ir apmierināma.

Tiesa konstatē, ka 2013.gada 27.septembrī /pers. C/ un prasītāja noslēgušas cesijas līgumu, ar kuru prasītāja ieguvusi visas prasījuma tiesības ar visām blakus tiesībām, kas izriet no 2013.gada 21.februārī noslēgtā komisijas līguma Nr.172 ar SIA "/Nosaukums/" (lietas 18.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka 2013.gada 21.februārī noslēgts komisijas līgums Nr.172, ar kuru sākotnēji atbildētājai nodoti divi preču veidi: piekariņi 320 gabali un vainadziņš, kopā par 152 Ls (lietas 16.,31.,46.lapa).

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja samaksājusi prasītājai par precēm 80 Ls, un ka prasības periodā 2013.gadā /pers. A/ bija atbildētājas valdes locekle ar tiesībām to pārstāvēt atsevišķi.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem.

Atbildētājas iesniegtajā līguma pielikuma Nr.1 eksemplārā (lietas 31.lapa) ir norādīti preču indentifikācijas numuri, taču prasītājas iesniegtajā eksemplārā tie nav ierakstīti (lietas 16.,46.lapa). Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka prasītājai būtu samaksāti 152 Ls. Par to, ka atbildētāja ir samaksājusi 80 Ls, liecina tikai atzīmes līguma pielikuma Nr.1 prasītājas eksemplārā (lietas 46.lapa).

Civilprocesa likuma 96.pantu piektā daļa paredz, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo d a ļkatrai,pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesa atzīst, ka prasītāja ir iesniegusi pierādījumus tiesai faktiem, uz kuriem tā pamatojusi savu prasījumu. Savukārt atbildētājas pārstāve, apgalvojot, ka viņa nav rakstījusi līguma pielikumā Nr.1 trešo un nākošos ierakstus, atteicās lūgt tiesu nozīmēt rokraksta ekspertīzi.

Civilprocesa 10.pants noteic, ka puses savas civilprocesuālās tiesības realizē sacīkstes formā, tas nozīmē, ka paši sniedz tiesai pierādījumus tiem apgalvojumiem, kurus izsaka.

Savukārt Civilprocesa likuma 121.panta pirmā daļa paredz, ka ekspertīzi lietā tiesa nosaka pēc puses lūguma gadījumos, kad lietai nozīmīgu faktu noskaidrošanai nepieciešamas speciālas zināšanas zinātnē, tehnikā, mākslā vai citā nozarē.

Lietas izskatīšanas gaitā atbildētāja savas procesuālās tiesības gribēja realizēt iesniedzot pierādījumus par savu kā fiziskas personas 2011.gada 2.augustā noslēgto līgumu par pasākumiem komercdarbības vai pašnodarbinātības uzsākšanai (lietas 63.-65.lapa). Tā kā tie ir par fizisko personu, kas nav lietas dalībniece, un neattiecas uz prasības periodu, tiesa noraidīja to pievienošanu lietas materiāliem.

Civilprocesa likuma 94.pants paredz, ka tiesa pieņem tikai tos pierādījumus, kuriem ir nozīme lietā. Savukārt, Civilprocesa likuma 192.pants noteic, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu *(A. Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna redakcijā, Rīga, Tiesu nama aģentūra, 2003, 62.lpp).*

Tiesas ieskatā, ir acīmredzams, ka līguma pielikumu Nr.1 ir rakstījusi viena un tā pati persona, kura arī veikusi aprēķinu par izmaksāto naudas summu. Bez tam rodas pamatotas šaubas, kāpēc atbildētājas pārstāve, norādot, ka viņa nav veikusi visus ierakstus, nelūdza nozīmēt ekspertīzi. Līdz ar to tiesa secina, ka ir pamats uzskatīt, ka atbildētāja saņēmusi visu līguma pielikumā Nr.1 norādīto preci, saņemot to gan 2013.gada 21.februārī, gan 2013.gada 28.maijā.

Tiesasprāt ir vispārzināms fakts kā tiek rakstīts datums, un līguma pielikuma Nr.1 pirmajā ailē trešajā rindā ir norādīts datums – 2013.gada 28.maijs, nevis preces identifikācijas numurs, kā to apgalvo atbildētāja.

Saskaņā ar Civillikuma 2321.pantu ar komisijas līgumu jāsaprot tāds līgums, ar ko viena puse uztic otrai kādu kustamu lietu pārdošanai par zināmu cenu, ar nosacījumu, lai saņēmējs pēc zināma laika, bet ja laiks nav noteikts, pēc īpašnieka pieprasījuma, vai nu samaksā minēto cenu, vai atdod pašu lietu.

Līguma 2.2.2.punktā noteikts, ja prece netiek pārdota pēc 60 dienām no preces nodošanas brīža, veikals nodod preci atpakaļ pārdevējam. Gadījumā, ja pārdevējs preci nav pieņēmis 10 darba dienu laikā pēc šajā punktā noteiktā termiņa, noformējot aktu par preces atdošanu, prece tiek norakstīta ar attiecīgu aktu par preces atdošanu.

Apgalvojot, ka prece nav pārdota, atbildētāja neiesniedza aktu par preces norakstīšanu.

Izteikto lūgumu par atlīdzības noteikšanu par personas un cieņas prettiesisku aizskaršanu, piedzenot kompensāciju no prasītājas par labu /pers. A/ (lietas 65.lapa), tiesa atstāj bez ievērības, jo atbildētāja nav iesniegusi pretprasību, kā noteikts Civilprocesa likuma 136.pantā, kā arī izteiktais lūgums neattiecas uz lietas dalībnieku.

Tiesa atzīst, ka prasība uzturētajā apmērā par parāda 1024,11 EUR piedziņu no SIA "/Nosaukums/" ir apmierināma.

Ievērojot Civillikuma 1765.pantu un Civilprocesa 195.pantu, apmierināms prasītājas lūgums noteikt tai tiesību par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos procentus 6% gadā no parāda pamatsummas, nepārsniedzot to.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa paredz, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram.

Konkrētajā lietā no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 153,62 EUR = (1024,11 x15%) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR (lietas 9.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panata pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un ceturto daļu, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami izdevumi par advokāta palīdzību 150 EUR, kā tas lūgts.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.,42.pantu, no atbildētājas par labu valstij ir piedzenami tiesas faktiskie izdevumu par pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanu 13,34 EUR (lietas 2.lapa).

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.,10.,93., 97., 250[27].pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt prasību.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, parādu 1024,11 EUR (vienu tūkstoti divdesmit četrus *euro* vienpadsmit centus); kā arī tiesāšanās izdevumus 308,32 EUR (trīs simtus astoņus *euro* trīsdesmit divus centus).

Noteikt /pers. B/ tiesību saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas līdz tiesas sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles noslēguma dienai), bet ne vairāk kā 1024,11 EUR.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 13,34 EUR (trīspadsmit *euro* trīsdesmit četrus centus).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami:
Saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, konta Nr.
LV51TREL2190458019000,saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22.

Noteikt atbildētājai minēto maksājumu labprātīgas nomaksas termiņu -10 (desmit) dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās. Izskaidrojot, ka pierādījumi par tiesas izdevumu samaksu valsts labā jāiesniedz/jāatsūta Liepājas tiesas kancelejā Republikas ielā 14, Liepājā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no tā pasludināšanas Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā, ievērojot Civilprocesa likuma 442.[2] pantu.

Tiesnese I.Pūce